

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: En liden Bibel-Krønike for Børn og Menig-Mand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "En liden Bibel-Krønike for Børn og Menig-Mand", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 178. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: [https://tekster.kb.dk/text/gv-1828\\_227C-txt-shoot-idm6176.pdf](https://tekster.kb.dk/text/gv-1828_227C-txt-shoot-idm6176.pdf) (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

## **XL. Ansgar.**

**D**anmark og Sverrig var de sidste Lande i Europa, hvor Christendommen nogenlunde fik Lov til at udbrede sig selv, og ingen Lande, udenfor det Romerske Rige, har heller havt en bedre Evangelist, end Danmark og Sverrig fik i Ansgar, som var en Benediktiner-179Munk fra det gamle Kloster Korvei i Nord-Frankrig.

Der var paa den Tid megen indvortes Uenighed i Danmark, og da En af Nisse-Kongerne i Jylland, ved Navn Harald Klak, søgde Hjelp hos Karl den Stores Søn: Keiser Ludvig den Fromme, maatte han lade sig døbe, og tage Ansgar hjem med sig, til at undervise ham og hans Folk i Christendommen. Det var en vanskelig Sag, som mødte mange Forhindringer, men Ansgar havde den Tro som kan flytte Bjerge, arbeidede utrættelig, hele fyrretive Aar, paa at grunde den Christne Kirke i Norden, og vandt Seier; thi tusinde Aar er nu forløbne, siden han, som en fremmed Giæst, kom hid med det glædelige Budskab, at ogsaa os er en Frelser født, den Herre Christus i Davids Stad, og endnu bekiende vi os til den samme Christne Tro, som vore gamle Fædre døbdes paa, i Slesvig og i Ribe, hvor Ansgar, i Jesu Navn, indviede de første Danske Kirker!

Vel maatte de Danske Christne, nogen Tid efter Ansgars Død, lide en haard Forfølgelse af Kong Gorm den Gamle, som var en grum Hedning, men hans egen Dronning, Thyre Danebod, var dog en christelig Fyrstinde, og Gorms Søn, Harald Blaatand, som var Konge over hele Danmark, an180tog selv Christendommen, og Troen udbredte sig, vel langsomt, men uafbrudt. Sællandsfarene og de andre Øboer var endnu under Haralds Søn: Svenn Tveskiæg, for det Meste Hedninger, og Kong Svenn var det i lang Tid selv, men i sin Alderdom blev han Christen, og overtalder de fleste Sællandsfarer til at lade sig døbe. Dette skedte omtrent 1000 Aar efter Christi Fødsel, altsaa næsten hele tohundrede Aar efterat Ansgar havde begyndt at prædike Troen i vort Fædreneland, og da Svenns Søn, Knud den Store tillige blev Konge i Engeland, førde han mange engelske Præster til Danmark, som ydermere bestyrkede og oplyste Folket i Christendommen!